

Милијана Балетић

Петак, 12. септембар 2025.

АМЕРИКА УБИЛА СВОГ „ЋАЦИЈА“

Размишљам, да ли је ово прејак наслов (!!) – јесте, али је и најадекватнији посејаном злу широм планете које је кренуло од Америке и вратило јој се као бумеранг!

Данас, у свим располоућеним друштвима, у које смо, нажалост, и ми увучени, та два супротстављена блока које колоквијално можемо назвати „блокадери“ и „ћаци“, патолошка мржња узима свој данак, а у родоначелници овога зла – директно и недвосмислено – узела је и један млади живот!

Америка је убила свог „ћација“!!!

Тридесет једногодишњи републикански активиста и близак сарадник америчког председника Трампа, Чарли Кирк убијен је 10. септембра снајперским метком на отвореном, препуном кампусу са преко 3.000 студената на универзитету у Јути! Двадесетдогодишњака, окривљеног за убиство, ухапсили су 2 дана после.

Интересантно је да је исто тако био на крову суседне зграде, као онај који је пуцао и ранио Трампа у предизборној кампањи! Битна чињеница је и да у оба случаја није био постављен ни један полицајац на околним равним крововима који окружују место догађаја?! Да јесте, тешко да пучач не би био примећен и осујећен. Ово све говори о професионално организованом убиству, избушеном сектору безбедности и стручној логистици иза које, скоро увек, стоји служба.

Уосталом, није ово први случај у Америци који је „одрадила“ њихова служба.

Познати амерички новинар Такер Карлсон сад након убиства Кирка, после 24 године размишља наглас о рушењу „близнакиња у Њујорку 11. септембра 2001. По њему, све је унапред знала обавештајна израелска служба Мосад, чак је обезбедила и прецизне снимке тог чина из свих углова! (Нешто као масакр у улици Васе Мискина у Сарајеву '92. где су стране камере постављене чекале и снимиле убијање цивила који су стајали у реду за хлеб и млеко, а онда, наравно, оптужили Србе). Јер, требао је јак алиби да се Америка сручи свом силом и са земљом савни израелске противнике у окружењу! Жртва је био и Авганистан и после Ирак, за који су тврдили да има тајно оружје за масовно уништење!

Од 11. септембра „пумпали“ су јавно мњење до експлозије, а онда се Америка са још 47 земаља, 20. марта 2003. суштила на Ирак, од којег, кам' на камену остао није – а председника Садама Хусеина театрално су пред камерама обесили! Медлин Олбрајт, која је у једном периоду била на челу америчке дипломатије, поред многих бешчашћа уписала се у историју својим потврдним одговором на питање – да ли је све то вредело пола милиона убијене ирачке деце?!

И – природну смрт дочекала је на слободи?!

То што Карлстон тек сад прича, после две и по деценије, могао би бити доказ да ће се кренути у отворено разрачунавање између та два блока. Не верујем да је баш свима тамо дубока држава толико

„урадила“ мозак, да се, ето и он тек сад сетио да размишља о тој перфидној и ништа мање монструозној одлуци!

Шта хоће та „друга Америка“, најбоље се види када се зна ко је био Чарли. Премлад, образован породичан, човек са двоје деце готово беба, имао је поткаст са милионским прегледима, на којем је пропагирао традиционалне вредности и борбу против Воук идеологије. Широм Америке на скуповима организовао је разговор с младима, освешћујући их кроз дијалог, како би се сами ишчупали из неолибералног сатанистичког посрнућа, саможивости, разврата, дроге, деструкције, цабалебарења, отуђености, бесциљности, анархије и вратили нормалном породичном животу. Био је и велики пријатељ Срба, са којима се дружио у том делу Чикага где је живео. Залагао се и за дијалог са, у неолибералној Америци произведеним, највећим непријатељем – Русијом. Његова улога, самим тим што је била усмерена на подмладак, имала је огроман значај за Америку коју гута пројекат ратне и Воук културе.

Овај пуцањ је вишезначан – од опомене упућене Трампу са којим је и отпочела борба за нормалну Америку – све до опомене малим државама које се боре за традицију, суверенитет и супростављају неолибералном злу! Да овде сад не набрајам сва жаришта запаљена по свету!

Тај језиви приказ атентата и снимак који у том тренутку, у маси, приказује једног од присутних како од среће експлодира – илуструје располућену Америку која страда у покушају свога спасавања! На друштвеним мрежама је експресно изашао и снимак некаквих „срећника“ тинејџера и студентарије који су одушевљени овим убиством у егзалтираном стању цичали, врискали, скакали приказивали средњи прст или два у знаку победе! А, што би западњаци рекли, стајлинг – црна одећа, шаренило тетоважа, коса офарбана у зелено, љубичасто, тиркизно (све само не природно), лица избушена пирсинзима од једнога ува преко уста, носа, капака – све рупа до рупе, зачепљена металом до другог ува...!

Дубока држава – кухиња и централа болесног система – који је, као епидемија, захватио планету, ушла је у фазу убијања противника у својој кући!

Није ово од јуче. Одавно је ово зло пунолетно! И, радило се зналачки и темељно – онако како то само нечистици уме!

Када се мало вратимо уназад, долазимо до шеме коју су дугорочно плански примењивали како би успешно спровели ово лудило анархије!

Кад они на мозгу раде – темељно раде!

Прво смо без даха гутали пропаганду о западњачком рају кроз филмове, моду, фестивале, песме, концерте, па цигарете, па дрога, шљаштећа амбалажа... – као свраке које кад виде чеп на њиви како сија – слете и прогутају га!

Када смо онако били довољно ошамућени и обузети том „лепотом“ – онда су нам исписали правила и казну за непоштовање. Та прва казна је била, ако не прихватиш – ти си сељак, примитивац, у раскораку са „напредним“ светом, једноставно обележен и изопштен из савремених кретања, за која се нико није питао шта то значи! Од таквих се, по правилу, одвајају „свезнајућа“ деца, постиђена због затуцаности својих родитеља! Тако су нам гурнули прве клипове у тачкове и растурање породице!

А, онда су се у'ватили диктатуре људских права – и озбиљних казни за непоштовање! Циљна група им је била од обданишта па до зрелог доба. Требало је онима, којима треба васпитање и помоћ у формирању мишљења док не сазру да га сами доносе – утувити у главу да је њихово „мишљење“ неупитна и неприкосновена вредност, изнад сваког знања и животног искуства.

Требало је свести мишљење на ниво нагона за физиолошким потребама, где све иде „само од себе“! Не треба ти никакво васпитање, знање, теорија, пракса, животно искуство за „мишљење“. Нешто као рад дебелог црева – чим осетиш „избациш мишљење“ и – то је то! Сви аргументи које им

подастрете немају снагу њиховог нагона да је нешто тако?! Зашто (?) – зато што они имају право да „имају мишљење“ и – тачка!

Е, откада нам је – не уведено то „право на мишљење“ – него изједначено мишљење незнања са знањем аргументима и ставом – пукла нам је срамотна погибија!

Нема данас будале која неће искочит пред тобом и рећи – „то је моје мишљење“?! Сад, што то „мишљење“ не подноси логику, алергично је на неопходно предзнање... – ма, иди! Ко те пита?!

Ми данас немамо само подмладак којем се „то мишљење“ примило. И они који су их родили успешно су тај курс завршили! Давно ли је био Вудсток! Тако да нам део омладине – убијен у главу са две стране, из куће и са друштвених мрежа – вуче и себе и државу заједно у провалију! Е, то и јесте био циљ овога пројекта!

А, онда су их технички опремили, ухватили у клопку, подастрли платформе да их на краткој узди везане за мозак у'вате преко друштвених мрежа, вртећи у круг „мишљење“ које их у једноумљу чврсто држи на окупу!

Када би им неко узео ту „цуцлу“ – тај извор истине, науке, здравог расуђивања – темељ њиховог „мишљења“ – буквално би се распали! Нема тих траума за њих које би се могле са том упоредити!

И, ако не направиш дубоки наклон њиховом „мишљењу“ – ту ти је крај. Ако ти једини извор информација нису друштвене мреже, одмах си једностран, неинформисан, затуцан, ћорав код очију и задрт што не дозволиш да ти они „очи отворе“, јер – „имају мишљење“!

Ту су ти све мере блаћења, понижења, изопштавања, не из друштва – из живота ако треба – не само оправдане, него и пожељне! Чарлија није убио метак, него то што творци Воук идеологије „имају мишљење“ – и ко има, а ко не право на живот!